

FOLKETINGET

Europaudvalget

Referat

af 18. europaudvalgsmøde

Dato: tirsdag den 18. december 2018

Tidspunkt: mødet startede kl. 13.50

Sted: vær. 2-133

Til stede: Erik Christensen (S), formand, Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Jan E. Jørgensen (V), Merete Scheelsbeck (KF), Søren Søndergaard (EL), Rasmus Nordqvist (ALT) og Sofie Carsten Nielsen (RV).

Desuden deltog: Statsminister Lars Løkke Rasmussen og skatteminister Karsten Lauritzen.

Punkt 1. Afrapportering fra møde i Det Europæiske Råd den 13.-14. december 2018 og møde i Det Europæiske Råd (art. 50) den 13. december 2018

Det Europæiske Råd 13-14/12-18 – bilag 7 (konklusioner vedr. DER 13-14/12-18)

Det Europæiske Råd 13-14/12-18 – bilag 5 (konklusioner vedr. Art. 50 13/12-18)

Statsministeren: Der var på møderne torsdag og fredag i sidste uge mange emner på dagsordenen, men det, der påkaldte sig mest politisk fokus, var det, der oprindeligt ikke skulle have været på dagsordenen, nemlig Brexit. Derudover behandlede vi den flerårige finansielle ramme, migration, flere udenrigspolitiske emner, konklusioner om det indre marked, forsvar, desinformation, bekæmpelse af racisme og xenofobi, EU-Japan-aftalen, klima og resultaterne af borgerhøringerne om EU. Endelig var der et eurotopmøde i det inklusive format fredag eftermiddag.

EU's flerårige finansielle ramme

Vi startede med at gøre status over forhandlingerne om EU's næste flerårige finansielle ramme – MFF'en. Der var stor ros til østrigerne, der under deres formandskab har gjort et stort stykke arbejde med at bringe sagen fremad. Det rækker ikke ved, at der fortsat udestår komplicerede og vigtige forhandlinger, og drøftelserne viste også klart, at der er meget stor forskel på landenes positioner

og prioriteter – ikke mindst hvad angår budgettets størrelse. Det er klart, at jo større det bliver, des lettere er det at kunne finde plads til alle prioriteterne. Det var ikke kun størrelsen, men også indholdet, der blev taget op, og det bliver ikke let at finde et kompromis. Derfor var der også enighed om, at det ikke er muligt at nå i mål med forhandlingernes inden valget til Europa-Parlamentet næste år. I stedet blev vi enige om at sigte efter en aftale inden udgangen af 2019. Det er stadig ret ambitiøst, men nu må vi smøge ærmerne op og gå konstruktivt ind i forhandlingerne. Så må vi se, hvor det bringer os hen.

Udenrigspolitiske emner

Vi havde også en kort drøftelse af flere udenrigspolitiske emner – bl.a. det kommende topmøde mellem EU og Den Arabiske Liga, der skal finde sted næste år.

Forholdet til Rusland var vi også inde på. Vi var enige om at forlænge sanktionerne over for Rusland, særlig i lyset af udviklingen i Det Azovske Hav. Vi forlænger dem med et halvt år.

Brexit

Inden vi gik til en noget sen middag torsdag aften, holdt Theresa May et indlæg om Brexit med fokus på hendes bestræbelser på at finde opbakning i Underhuset til udtrædelsesaftalen. Hun havde aflyst den afstemning, der skulle have fundet sted. Hendes hovedbudskab til os var, at hun havde brug for yderligere forsikringer vedrørende bagstopperordningen – altså noget, der kan overbevise det britiske parlament om, at Storbritannien ikke vil blive fanget i ordningen til tid og evighed. Det affødte mange spørgsmål – også fra mig.

Udfordringen er, at Theresa May på den ene side fuldt ud anerkender, at udtrædelsesaftalen ikke kan ændres, og sådan set også udtrykte fortsat tilfredshed med den, men samtidig giver udtryk for, at Storbritannien ønsker juridiske forsikringer om midlertidigheden i bagstopperordningen. De to ting hænger ikke sammen for at sige det ligeud. Hele konstruktionen er den, at der er en juridisk skilsmisseaftale og en meget klar aftale om, hvordan transitionsperioden skal forløbe, og så er der den politiske erklæring om, hvad man skal sigte efter i den fremtidige relation. Der er defineret en forsikringsmekanisme mod, at fremtidige forhandlinger ikke ender på en måde, så man ikke kan håndtere problemerne. At leve med en juridisk garanti om noget, man ikke har taget hul på, er svært. Uden at være indiskret og alt for ordret refererende kunne man opsummere det ved at sige, at der ikke synes at være klarhed over, hvad der skal til for, at det britiske parlament kan godkende udtrædelsesaftalen. Det rejser spørgsmålet om, hvordan vi skal forholde os til noget, vi ikke ved, hvad er.

Fra EU-27 var budskabet klart: Ingen ønsker et hårdt Brexit. Alle er indstillet på at udvise fleksibilitet for at undgå et hårdt Brexit. Ingen har et ønske om, at bagstopperen skal aktiveres, men alle er også enige om, at den britiske regering er nødt til at formulere, hvilke præcise forsikringer der vil bane vejen for at få aftalen igennem i det britiske parlament. Hvis det splittede britiske parlament kan nå til enighed, er vi klar til at lytte.

I de konklusioner, som vi vedtog i artikel 50-format, har vi navnlig søgt at sende et meget klart signal om bagstopperen: at den alene er tænkt som en forsikring, at vi vil arbejde benhårdt på i overgangsperioden at få forhandlet en aftale på plads, så der aldrig bliver brug for den. Og at selv hvis den skulle blive aktiveret, vil der være tale om en midlertidig ordning, indtil der bliver fundet en løsning for fremtiden. Vi har bestræbt os på at tydeliggøre over for Storbritannien, at de ikke risikerer at blive fanget i bagstopperordning til tid og evighed. Vi må se, om det signal bliver opfanget i det britiske parlament, og hvordan det udmønter sig i britisk politik. Jeg kan forstå, at der er nu er varslet en afstemning mellem den 14. og den 17. januar næste år.

Kenneth Kristensen Berth spurgte, hvad der ville ske i tilfælde af no deal. Skulle der etableres grænsekontrol mellem Nordirland og Irland? Hvad ville der i den forbindelse blive forventet af EU og af Irland?

Søren Søndergaard spurgte, om man havde diskuteret muligheden for at skyde Brexit fra den 29. marts med nogle måneder. Og hvordan ville det hænge sammen med europaparlamentsvalget i slutningen af maj måned? Man kunne forestille sig, at det var vanskeligt at få til hele til at gå op, selv om det nu kun var et spørgsmål om, hvordan briterne skal forlade EU. Kunne briterne blive pålagt at afholde valg til Parlamentet?

Rasmus Nordqvist ville gerne vide, om man her forud for et eventuelt hårdt Brexit var gået i gang med at lave det forberedende lovarbejde for at sikre britiske borgere i Danmark?

Statsministeren bekræftede over for Rasmus Nordqvist, at man var i gang med arbejdet i tråd med det, han havde meldt ud i sin åbningstale – nemlig, at man selvfølgelig ville tage hånd om de ca. 18.000 briter i Danmark. Det var et vigtigt signal at sende. Forud for topmødet havde han lagt op til at invitere partierne til at deltage i arbejdet. Siden den britiske folkeafstemning var der afholdt tre møder på Marienborg med det danske erhvervsliv og partilederne, og der ville komme en invitation til partierne før jul fra udlændinge- og integrationsministeren til et møde i starten af det nye år. Han oplyste, at Kommissionen den følgende dag ville præsentere en opdatering om, hvordan man forbereder Brexit for borgerne, virksomheder, inden for finansielle aktiviteter, transport etc.

Over for Søren Søndergaard slog statsministeren fast, at briterne vil være ude af EU, hvis der ikke er lavet anden aftale inden den 29. marts. At gøre brug af artikel 50 til at skyde Brexit med nogle måneder var der formentlig diskussioner om, men ikke i plenum, for alle havde et håb om, at den eksisterende aftale blev tiltrådt af briterne. Et perspektiv kunne være at bede den britiske befolkning om at beslutte det, man ikke kan beslutte i det britiske underhus. Timingen var dog elendig, og det ville skuffe ham, hvis der ikke sad en kreativ jurist et sted. Men det var ikke hans bord, og man skal aldrig sige aldrig. Det ville dog være klogt ikke at løfte blikket ud over deadline nu, for så var man sikker på ikke at få løst tingene inden.

Til Kenneth Kristensen Berth, der spurgte til hårdt Brexit-scenariet, sagde statsministeren, at hvis det skete, ville den nordiske grænse blive EU's ydre grænse, men ikke ydre Schengengrænse, fordi Irland ikke er medlem af Schengen. I forhold til personkontrol etc. var der ikke nødvendigvis udfordringer, men det ville der være for kontrol af varer. Et hårdt Brexit er ikke ønskværdigt. Briterne burde derfor tiltræde den aftale, de selv var en del af at få på plads, men det var nemmere sagt end gjort.

Diverse

Fredag startede vi med at vedtage konklusioner om det indre marked, forsvar, desinformation, racisme og xenofobi og EU-Japan-aftalen. Det gav ikke anledning til en substansdrøftelse, men vi aftalte, at vi vender tilbage til perspektiverne for videreudvikling af det indre marked til foråret.

Klimastrategi

I forhold til EU's langsigtede klimastrategi – Kommissionen har jo fremlagt en meddelelse, hvor de omfavner det, der også er en dansk målsætning, nemlig et om fossiluafhængigt Europa i 2050 – var vi enige om, at det er en sag, der skal drøftes ud fra et strategisk perspektiv. Det skal ske i den første halvdel af 2019, altså inden de egentlige beslutninger skal træffes senest i 2020.

Vi drøftede også kort erfaringerne med den styrkede EU-debat afholdt i medlemslandene det seneste års tid. Herhjemme har det taget form i omkring 100 forskellige arrangementer. Vi var enige om at vende tilbage med en substansdrøftelse om EU's fremtid til foråret.

Migration

Vi vedtog også konklusioner om migration. Det er som bekendt en fast ganganger, der også denne gang gav anledning til en stribe indlæg. Vi drøftede det i et par timer og konkluderede, at den tekst, der var forhandlet på plads på forhånd, var den gældende. Drøftelsen gik især på at finde den rette balance mellem forskellige indsatser, herunder arbejdet med at styrke EU's ydre grænser, tiltag til

forebyggelse af såkaldt sekundær migration og samarbejdet med transit- og oprindelseslande. Jeg benyttede selv anledningen til at annoncere et nyt dansk bidrag til EU's trustfond for Afrika på 75 mio. kr., hvilket bringer vores samlede bidrag op på 225 mio. kr., og som medfører, at Danmark efter Tyskland og Italien er den tredjestørste bidragsyder i kroner og øre – altså ikke relativt. Det blev varmt modtaget af de øvrige medlemslande og Kommissionen.

Vi drøftede også status over de forskellige retsakter på migrationsområdet. Det er klart, at nogle forslag er kommet længere end andre – f.eks. styrkelsen af mandaterne for Frontex og Asylagenturet og omarbejdningen af udrejsedirektivet. Men der er ikke megen fremdrift at spore på reformen af dublinforordningen. Det ser efterhånden svært ud at nå til enighed om denne sag inden valget til Europa-Parlamentet. Og der var da heller ikke klare konklusioner på dette punkt.

Eurotopmøde

Fredag sluttede med et eurotopmøde. Vi vedtog en erklæring, som godkendte oplægget fra finansministrene. Det indebærer bl.a. en reform af eurolandenes fælles lånefond, en styrkelse af bankunionen og etableringen af et eurozone-budget, som er åbent for ERM2-kade på frivillig basis. Det betyder, at Danmark har mulighed for at deltage, hvis vi skulle have et ønske om det.

Og så blev det slået fast, at størrelsen på eurozonebudgettet vil være en del af MFF-forhandlingerne.

Kenneth Kristensen Berth spurgte, hvilke områder der skulle reguleres inden for eurozonebudgettet. Skulle det køre særskilt fra EU's budget, og hvordan var bidrag strikket sammen i det regi?

Statsministeren sagde, at de spørgsmål ikke kunne besvares endnu, fordi processen lige var sat i gang. Danmark er ikke et eurozoneland og kan ikke stille sig til hinder for, hvis andre lande, der har et tættere samarbejde i EU-kredsen, mener, at der er behov for et supplerende budget, som de selv finansierer. Der var konsensus om, at "so ein Ding müssen wir auch haben", men der var ikke et klart billede af, hvad det var for en ting. Danmark ville følge sagen med stor interesse, for den kunne have afledte effekter på prioriteringen inden for MFF'en – og fordi Danmark eventuelt skal deltage. Det var noget, han ville vende tilbage til.

FO Punkt 2. Forordning om instrument for finansiel støtte til grænsekontroludstyr som en del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning

– *Sagen forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse*

KOM (2018) 0474

KOM (2018) 0474 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 28/6-18)

Formanden beklagede, at udvalgets medlemmer havde haft så kort tid til at sætte sig ind i regeringens forhandlingsoplæg. Dagen før var han blevet kontaktet af skatteministeren med besked om, at sagen om instrumentet for finansiel støtte til grænsekontroludstyr med meget kort varsel var sat på dagsordenen på Coreper-mødet den 19. december. Da det var nødvendigt for Danmark at møde op med et mandat i sagen, havde han indvilliget i lade ministeren forelægge sit forhandlingsoplæg for udvalget – uagtet det meget korte varsel.

Skatteministeren: Jeg forelægger i dag en enkelt sag på toldområdet. Sagen forelægges til forhandlingsoplæg. Der er tale om en sag, der forelægges uden for den almindelige rådsmøderække, da en delvis fælles holdning forventes vedtaget uden behandling på et Coreper-møde i morgen.

Jeg skal selvfølgelig beklage den meget korte frist og takke for den fleksibilitet, der er blevet udvist. Når der var mulighed for at få mandat, var det vigtigt, at regeringen undersøgte, om der kunne være opbakning til de synspunkter, jeg nu vil forelægge. Jeg skal også beklage, at I ikke har fået samlenotatet i rette tid. Hele miseren skyldes ikke mig som skatteminister, men det østrigske formandskab, der meget uventet og pludseligt har fremrykket behandlingen af forslaget med meget kort varsel, selv om flere lande – herunder Danmark – ikke mener, at forslaget er modent til en afstemning.

Danmark kunne godt have afstået fra at stemme i morgen og have afgivet en erklæring. Jeg synes dog, at det er vigtigt at give sin mening til kende – særlig på toldområdet, hvor vi kæmper med det nye toldkodeks, som på papiret er en god idé, men som i virkeligheden viser sig at være noget mere vanskeligt at gennemføre. Vi arbejder med en række lande, og det, man vedtager, skal også kunne gennemføres i praksis. Regeringen ønsker at stemme nej, og det vil jeg gerne have jeres mandat til.

Formålet med forslaget er – ifølge Kommissionen – at støtte toldunionen og toldmyndighederne for at beskytte Unionens og medlemsstaternes finansielle og økonomiske interesser. Forslaget indebærer konkret, at medlemsstaterne kan få tilskud til indkøb, vedligeholdelse og opgradering af toldkontroludstyr, som centralt på EU-plan vurderes nødvendigt for at kunne gennemføre kontrollen ensartet på tværs af EU.

Forslaget omfatter kriterier for støtteberettigelse, ligesom der er fastlagt en standardliste for nødvendigt udstyr for hvert kontrolområde. Kommissionen tillægges delegeret beføjelse til at ændre denne liste. Også afprøvning af nyt udstyr vil kunne modtage tilskud. Kun toldmyndigheder, der giver alle de informationer, der er relevante, for at der centralt kan ske vurdering af behovene, vil kunne komme i betragtning til tilskud.

For at kunne vurdere behovene indgår der i forslaget en fælles klassificering af grænseovergangssteder, udarbejdelse af en liste over disponibelt toldkontroludstyr, fælles definition af minimumsstandarder m.v. og et detaljeret overslag over de finansielle behov. Arbejdet med at fastlægge disse behov foreslås udført i regi af det kommende toldprogram.

Forslaget skal ses i lyset af de samlede forhandlinger om EU's flerårige finansielle ramme. Den samlede ramme for Fonden til Toldkontroludstyr foreslås at udgøre ca. 1.326 mio. euro – altså en betragtelig sum – i den kommende finansielle ramme (MFF) for 2021-2027. Drøftelserne af finansiering håndteres overordnet i regi af forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme – og altså ikke i dette forslag.

Regeringen har under forhandlingerne på teknisk niveau lagt vægt på, at drøftelser vedrørende forordningen om toldfonden ikke foregriber forhandlingerne om den kommende finansielle ramme, idet regeringens hovedprioritet for MFF-forhandlingerne er at realisere et samlet udgiftsniveau svarende til 1,00 pct. af EU's BNI.

Som nævnt indebærer forslaget, at der skal gennemføres et meget omfattende kortlægningsarbejde over alt nuværende materiel ved samtlige grænseovergange: toldhunde, bodyscannere etc. Overblikket skal danne baggrund for et centralt overblik over alt toldmateriel ved EU's grænser og derefter være udgangspunkt for en centraliseret beslutning om uddeling af tilskud til de enkelte medlemsstater.

Forslaget lægger altså op til, at alle toldsteder laver en liste over det materiel, de godt kunne tænke sig at have – og ud fra den laves så en standardudstyrsliste. I disse juletider kunne man måske godt forfalde til at støtte en slags ønskeliste, men regeringen finder dog ikke, at det er en opgave, som falder inden for EU's kompetence – altså at EU ikke skal blande sig i, hvilket toldudstyr, hvilke hunde, bodyscannere etc. landene har. Regeringen finder, at medlemsstaterne selv bør vurdere og beslutte, hvilket udstyr de mener er nødvendigt for at løfte deres toldopgave. Det er noget, skiftende regeringer også har drøftet under en lang

række finanslovsforhandlinger: Hvor meget toldkontrol der skal være, og hvilket udstyr kan man bruge.

Regeringen har derfor arbejdet for at ændre indholdet i forslaget, således at centraliseringen mindskes, og selvbestemmelsen beholdes hos de enkelte medlemsstater. Desuden er der ikke tilstrækkeligt stort kendskab til, hvilke EU-midler der allerede findes og er til rådighed for medlemsstaterne, og hvordan de midler udnyttes i dag.

Regeringen bemærkede i grund- og nærhedsnotatet i juni måned, at den mente, at forslaget kunne være på kant med de juridiske vurderinger af nærhedsprincippet. Det var Skatteministeriets oprindelige bekymring, fordi forslaget vedrører det udstyr, man bør have til rådighed for at udføre effektiv toldkontrol. Selv om toldunionen er et område, der er omfattet af enekompetence, er det op til de enkelte medlemslande at bestemme, hvilke midler – herunder udstyr, der allokeres til toldkontrol. Skatteministeriet har undersøgt forholdet til den juridiske fortolkning af nærhedsprincippet sideløbende med forhandlingerne, og forslaget vurderes ikke at være i strid hermed. Det bekræfter Justitsministeriet. Forslaget er ikke godt, men der er altså ikke umiddelbart problemer med det juridiske.

Forslaget handler for at være helt ærlig om, at man gerne vil have Danmark og en række andre lande til at bidrage til nogle landes toldkontrol. Man sætter nogle relativt firkantede bureaukratiske regler op, som en række lande ikke har interesse i at leve op til, og hvis de ikke gør det, er de tvunget til at bidrage til fonden, men kan ikke modtage tilskud derfra. Forslaget er derfor ikke i strid med nærhedsprincippet, for EU tvinger os ikke til at lave opgørelser over toldkontroludstyr eller vil blande sig i, hvad toldkontrol skal være, men laver vi ikke opgørelserne, skal vi stadig betale, men kan ikke modtage tilskud. Regeringens anbefaling er altså at sige nej til forslaget i den udformning, det har nu. Man kan håbe på, at det bliver modereret, så det er acceptabelt og giver mening. Som skatteminister er jeg en lidt bekymret for, hvordan EU vil gå ind og blande sig i medlemslandenes håndhævelse af vores toldforpligtelser på et meget detaljeret niveau.

Formanden informerede om, at Socialistisk Folkeparti forud for mødet havde meddelt, at de ikke kunne bakke op om forhandlingsoplægget.

Rasmus Nordqvist kunne konstatere, at grund- og nærhedsnotatet var dateret den 28. juni, og at der derfor måtte have været forhandlinger. Han opfordrede regeringen til at være mere opsøgende i forhold til status over forhandlinger og til at indhente tidlige mandater. De kunne justeres ved senere forelæggelser i udvalget. Det var utilfredsstillende for udvalget at skulle tage stilling til et for-

handlingsoplæg med så kort varsel. Rasmus Nordqvist foreslog også, at regeringen diskuterer EU's budget med Folketinget, hvilket også havde været vendt med flere af de andre ministre. Hvorfor skulle dette forslag i øvrigt ikke høre ind under EU's kompetence, når landene udgør et fælles toldområde? Hvorfor skulle det ikke være interessant for Danmark med ordentlige standarder på det indre marked?

Søren Søndergaard var enig med Rasmus Nordqvist så langt, at der havde været tid nok til at indhente et mandat, men det besvarede ikke spørgsmålet om, hvorfor det østrigske formandskab havde sat sagen på med så kort varsel. Hvornår var ministeriet blevet orienteret om, at sagen skulle på Coreper-mødet den 19. december? Udvalget havde først fået det at vide samme dag, den 18. december. Havde Skatteministeriet arbejdet ufattelig langsomt, eller hastede sagen så meget, fordi det østrigske formandskab ønskede at give højrefløjen i landet en julegave?

Sofie Carsten Nielsen havde studeret grund- og nærhedsnotatet og fandt det tæt på parodisk og nærmest hyklerisk, at regeringen siden 2015 havde efterlyst initiativer fra EU vedrørende kontrol ved de ydre grænser. I notatet stod der, at de nuværende tiltag fra Unionens side havde været begrænsede og utilfredsstillende, "hvorfor EU bør gribe ind over for skævhederne for at forhindre, at nye politiske spændinger ikke forværres og i sidste ende skaber muligheder for, at borgernes eller virksomhedernes svigagtige hensigter vælger de svageste grænseovergangssteder". Det ville regeringen så ikke være med til med nogle svage argumenter om, at der f.eks. ikke var truffet beslutning om budgettet. Hun havde svært ved at se, hvordan problemet nogensinde skulle løses i fællesskab, hvis det skulle overlades til den græske toldkontrol. Radikale Venstre syntes altså, at regeringen skulle gå ind for forslaget.

Kenneth Kristensen Berth kaldte forslaget rablende vanvittigt. Det lagde op til at pøse endnu flere penge i lande, der ikke selv kan finde ud af spare skillinger sammen til at gøre den indsats, der skal til for at håndhæve den toldunion, de er del af. Hvor stor en andel skulle Danmark betale af de 10 mia. kr., der var afsat til fonden i MFF'en?

Skatteministeren beklagede den sene forelæggelse. Han kunne have valgt at afgive en stemmeerklæring, men ønskede at inddrage udvalget, for der var politik i forslaget. Han var blevet orienteret om forslaget torsdag aften, havde læst det mandag morgen og var blevet opmærksom på problemerne ved det. Østrig havde et kvalificeret flertal bag forslaget, så de var i stand til at køre de lande over, der måtte have berettigede bekymringer. Og det var ikke befordrende for det gode samarbejde, at formandskabet pludselig satte forslaget til afstemning.

Ministeren tilføjede, at det fælles toldkodeks grundlæggende var en god idé, men også medførte flere udfordringer såsom implementering af det. EU-landene havde nemlig ikke i fællesskab kunnet sætte de nødvendige penge af.

Ministeren var i øvrigt enig med Rasmus Nordqvist i, at EU-budgettet skulle tages op; det ville han give videre til finansministeren.

Svaret til Kenneth Kristensen Berth var, at Danmark skulle betale 2 pct. af de 10 mia. kr. Om end ministeren ikke ville udtrykke sig i samme vendinger som Kenneth Kristensen Berth, mente han, at essensen af forslaget var, at de lande, der ikke havde arbejdet ihærdigt for at leve op til fælles regler, nu ville have andre til at bidrage. Danmark kunne måske godt se sig selv i et fornuftigt kompromis, men det krævede nogle landes markering af, at fremgangsmåden ikke var på sin plads.

Ministeren ville i øvrigt spørge i ministeriet, om der kunne tænkes at være andre sager på vej mod Coreper, hvor han ikke havde mandat fra Europaudvalget. Hvis det vil tilfældet, ville han komme stærkt igen i januar.

Søren Søndergaard støttede forhandlingsoplægget. Indholdet var ikke hensigtsmæssigt. For Danmarks vedkommende ville det altså være 200 mio. kr. op af lommen. Ministeren skulle også sige fra over for selve processen. Man havde fået tudet ørene fulde om det vidunderlige østrigske formandskab, så ministeren kunne jo bruge anledningen til at komme lidt malurt i det bæger.

Rasmus Nordqvist gik også ud fra, at regeringen ville kritisere processen over for Østrig. Han kunne ikke støtte forhandlingsoplægget, idet han mente, at det er fornuftigt at se på, hvordan EU kan arbejde med fælles toldkontrol. Og ja, det ville kræve en særlig indsats i nogle områder, der befinder sig ved EU's ydre grænser.

Skatteministeren var modstander af en fond, hvor man via forskellige tekniske øvelser forsøger at få dem, der har levet op til reglerne til at betale for dem, der ikke har. Hvis man ikke ønskede at kortlægge hver en toldhund eller bodyscanner, kunne man ikke få andel i fonden. Der var tale om uartig opførsel fra det østrigske formandskabs side. Danmark var ikke modstander af fonde som sådan – tag f.eks. Frontex – men der skal være en rimelighed i, hvordan de er skruet sammen og være en mulighed for, at de, der bidrager til festen, også kan få andel i pengene.

Fra dansk side ville man afgive en erklæring – også om processen. Ministeren kunne oplyse, at Holland, der jo heller ikke var modstander af effektiv toldkontrol – også var meget kritisk. Der havde også været et tæt samarbejde med Sverige og Finland.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti havde udtrykt sig imod det.

Mødet sluttede kl.14.38